

Sammanfattning

En kommun har avskedat ett vårdbiträde under påstående av att han vid två tillfällen agerat sexuellt mot en brukare i samband med intimhygien. Förbundet har förnekat att vårdbiträdet agerat på sätt kommunen påstått. Fråga om det har förelegat laga grund för avskedandet alternativt saklig grund för uppsägning.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2012-05-16
StockholmDom nr 36/12
Mål nr A 114/11**KÄRANDE**

Svenska Kommunalarbetsförbundet, Box 19039, 104 32 Stockholm
Ombud: förbundsjuristen Bo Villner, LO-TCO Rättsskydd AB, Box 1155,
111 81 Stockholm

SVARANDE

Stockholms kommun, 105 32 Stockholm
Ombud: chefsjuristen Annika Elmér, Stockholms stad, Stadsledningskontoret,
105 35 Stockholm och arbetsrättsjuristen Hans-Henrik Helldahl, Sveriges
Kommuner och Landsting, 118 82 Stockholm

SAKEN

ogiltigförklaring av avskedande m.m.

Bakgrund och yrkanden

Mellan parterna gäller kollektivavtal.

B.B. är medlem i Svenska Kommunalarbetsförbundet (förbundet). Han har sedan år 2004 varit anställd som vårdbiträde inom Hässelby/Vällingby stadsdelsförvaltning i Stockholms kommun (kommunen) och tillsvidareanställd sedan den 1 januari 2007.

Den 1 december 2010 stängdes B.B. av från arbetet och den 3 januari 2011 avskedades han. Till grund för avskedandet angav kommunen att B.B. grovt brutit mot sitt anställningsavtal genom att, vid två tillfällen under år 2010, agera sexuellt mot en kvinnlig brukare i samband med intimhygien. Tvist har uppstått mellan parterna om laga grund för avskedandet förelegat. Parterna har tvisteförhandlat utan att ha enats.

Förbundet har väckt talan mot kommunen i Arbetsdomstolen och yrkat att Arbetsdomstolen ska ogiltigförklara avskedandet av B.B. samt förplikta kommunen att till B.B. betala allmänt skadestånd med 150 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning, den 14 juli 2011, till dess betalning sker.

För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det har förelegat saklig grund för uppsägning men inte för avskedande har förbundet i andra hand yrkat att kommunen ska förpliktas att till B.B. betala allmänt skadestånd med 100 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning till dess betalning sker.

Kommunen har bestritt käromålet. Inte något belopp har vitsordats som skäligt i och för sig. Sättet att beräkna ränta har vitsordats.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Till utveckling av sin talan har parterna anfört i huvudsak följande.

Förbundet

Bakgrund

B.B. utbildade sig under anställningen till undersköterska och fick goda betyg. Han har trivts bra med arbetet och har av kommunen ansetts som en mycket duktig undersköterska. I september 2009 började han arbeta inom Hässelby strands hemtjänst.

Arbetet i hemtjänsten består av att vårda äldre personer i deras hem. Det är ett i många avseenden krävande arbete. En mycket viktig arbetsuppgift är att sköta brukarnas hygien, vilket ska ske med omtanke om och med respekt för brukaren. Det är vidare viktigt att ta hänsyn till den enskilda brukarens särskilda behov och önskemål. B.B. har varit mån om att vid omvårdnaden ställa brukaren i centrum och föra en dialog med vederbörande.

Från och med september 2009 till dess att han avskedades ingick det i B.B:s arbetsuppgifter att ta hand om den i målet aktuella kvinnliga brukaren. På kvällstid arbetar man ofta parvis, s.k. dubbelbemanning. Brukaren bodde tillsammans med sin son K.N. Brukaren hade vid den aktuella tiden kraftigt nedsatt syn och hörsel och var i stort sett blind. Brukaren motsatte sig fysisk kontakt med vårdbiträdena om de inte inför varje moment informerade henne om vad som skulle ske. Det förekom att brukaren vägrade låta personalen byta blöja på henne och tvätta henne. När brukaren var vid gott humör kunde hon vara väldigt frispråkig och skämtsam, ofta med sexuella anspelningar.

Brukaren hade en ovana att fylla blöjorna med toalettpapper, vilket försvårade tvättningen. B.B. brukade vara den av de två vårdbiträdena som oftast utförde tvättningen av brukaren. Han hade god kontakt med henne och kunde kommunicera bra med henne. Brukarens son hade stort förtroende för B.B. B.B. arbetade oftast tillsammans med någon av E.B., S.K. och C.F.

Händelseförloppet

Den 1 december 2010 kallades B.B. plötsligt till ett samtal med personalchefen U.C. Han fick då reda på att han anklagades för övergrepp av sexuell natur, men anklagelserna preciserades inte närmare. Det angavs bara vilken brukare det rörde sig om, men inte när övergreppen skulle ha skett eller vad han närmare skulle ha gjort. B.B. kunde därför inte bemöta anklagelserna mer än att han förnekade vad som lades honom till last. Han fick uppfattningen att kommunen redan hade bestämt sig för att han var skyldig till de anklagelser som riktats mot honom.

Samma dag som samtalet med personalchefen, den 1 december 2010, stängdes B.B. av från arbetet. Kommunen vidtog därefter en utredning, men hörde aldrig

B.B. Kommunen har påstått att B.B. utan skäl uteblivit från möten den 9 och 16 december 2010, men det är felaktigt.

Efter mötet den 1 december 2010 tog B.B. kontakt med en advokat, B.M., och fick rådet att inte ensam träffa företrädare för kommunen. Mot den bakgrunden skickade B.B. ett e-postmeddelande till enhetschefen J.T., där han informerade om det råd han fått av advokaten samt avbokade mötet den 9 december 2010.

Någon kallelse till ett möte den 16 december har han inte fått. Den 15 december 2010 skickade B.M. en skrivelse till kommunen med ett antal frågor. Dagen därpå fick hon svar av personalchefen. Av svaret framgår bland annat att kommunen ville få till stånd ett möte med B.B. för att diskutera avstängningen. Kommunen åtog sig att återkomma med förslag på tider, men så skedde inte.

Den 3 januari 2011 hölls en överläggning med förbundet, varvid B.B. avskedades. Först vid det tillfället, efter att det skriftliga avskedandet hade överlämnats till honom, fick B.B. del av kommunens utredning. B.B. fick alltså inte möjlighet att bemöta anklagelserna innan kommunen avskedade honom. Under utredningen hade kommunen hört de två anmälande kollegorna, däremot inte B.B.

B.B. har aldrig gjort något otillbörligt mot brukaren. Inte vid något av de påstådda tillfällena har någon av kollegorna framfört anklagelser eller kritik mot honom. De två kollegorna påstår sig ha sett vad han gjort under tvättningen. Det framstår som osannolikt eftersom den som står på andra sidan av brukaren vid tvättningen inte kan se vad den som utför tvättningen gör.

Under alla förhållanden grundades avskedandet på ett ofullständigt underlag eftersom han inte hördes före avskedandet.

Sammanfattning av grunderna för talan

B.B. har inte gjort sig skyldig till de anklagelser som riktas mot honom. I vart fall är de omständigheter som läggs honom till last, de oprecisa påståendena om vad han påstås ha gjort, inte tillräckliga för att ens saklig grund för uppsägning ska föreligga. Enbart om kommunen skulle visa att B.B. har utfört handlingarna och det varit fråga om ett uppsåtligt brott kan B.B. skiljas från anställningen. Därtill är den utredning som kommunen har vidtagit bristfällig. Avskedandet ska således ogiltigförklaras och B.B. är berättigad till allmänt skadestånd för det felaktiga avskedandet.

Om Arbetsdomstolen finner att det förelegat saklig grund för uppsägning men inte laga grund för avskedande är B.B. berättigad till allmänt skadestånd för det felaktiga avskedandet.

Skäl för jämkning av ett allmänt skadestånd föreligger inte. B.B. kan på intet sätt anses medvållande genom att inte ha medverkat i utredningen.

Kommunen

Allmänt om äldreomsorgen inom kommunen

Kommunen är skyldig att bedriva äldreomsorg på ett tryggt sätt. Omvårdnaden ska ske med respekt för varje enskild brukare och präglas av respekt och kvalitet. Verksamheten bedrivs i enlighet med bland annat socialtjänstlagen. Enligt 5 kap. 4 § socialtjänstlagen ska socialtjänstens omsorg om äldre inriktas på att äldre personer får leva ett värdigt liv och känna välbefinnande. Lagen ger uttryck för en värdegrund som ska ligga till grund för all äldreomsorg. Kommunens äldreomsorg ska präglas av personligt inflytande, trygghet, värdighet och respekt.

Brukarna befinner sig ofta i en mycket utsatt situation, där de behöver hjälp och stöd med de mest grundläggande behoven, bland annat att sköta hygien. Brukarna är beroende av den vårdpersonal som kommunen tillhandahåller. Vid intimhygien, hjälp med tvätt av underlivet, är utsattheten extra stor och därför ställs också extra höga krav på personalen. I en sådan situation har de anställda ett stort ansvar att agera professionellt.

För att säkerställa kvaliteten i äldreomsorgen och för att se till att de värdegrunder som uppställs i socialtjänstlagen efterföljs finns olika kontrollsystem. Kommunen har egna inspektioner, men även Socialstyrelsen inspekterar verksamheten. Det finns enligt socialtjänstlagen en skyldighet att anmäla missförhållanden eller misstänkta missförhållanden, vilket B.B:s kollegor också har gjort.

Något om brukaren

Händelserna utspelade sig vid omsorg av brukaren i hennes hem. Brukaren hade ett omfattande omsorgsbehov. Hon var tidvis förvirrad, men emellanåt adekvat och kunde då skämta friskt. Hon hade kraftigt nedsatt syn och hörsel. Brukaren, som under år 2010 var 93 år gammal, bodde tillsammans med sin son som ofta befann sig i bostaden när hemtjänsten utförde omvårdnaden. Brukaren var känslig, vilket möjligen berodde på att hon var så gott som blind och döv. Hon kunde skrika och göra utfall mot personalen. Brukaren var sängliggande. Omsorgen genomfördes huvudsakligen av två vårdbiträden tillsammans, s.k. dubbelbemanning. Vid intimhygien innebar detta att vårdbiträdena stod på varsin sida om brukaren, som låg i sängen. Den ena höll i brukaren och den andra skötte tvättningen.

Händelsen den 2 november 2010

Den 2 november 2010 utförde H.A. och B.B. omvårdnaden av brukaren. Brukaren låg på sidan och B.B. utförde tvättningen. H.A. stod mittemot B.B. och såg att han, efter det att tvättningen hade avslutats, berörde brukarens underliv på ett sätt som H.A. reagerade mycket starkt på. Det var en upprepad rörelse mot brukarens underliv. Rörelsen var onormal i sammanhanget och hade inte något samband med tvättningen. Rörelsen var sexuellt betingad och brukaren blev glad och upphetsad. H.A. ifrågasatte B.B., som avfärdade henne. Han upphörde dock med rörelserna när H.A. sade till honom. Brukarens son var inte närvarande i rummet vid detta tillfälle.

När H.A. återvände till kontoret stötte hon på D.K. och berättade vad som hänt hos brukaren. D.K. hade själv upplevt en liknande händelse den 7 juni 2010. Hon hade dock inte berättat om det för någon företrädare för kommunen, utan enbart för en väninna. H.A. kände alltså inte till att D.K. varit med om en liknande händelse.

Händelsen den 7 juni 2010

Den 7 juni 2010 arbetade D.K. tillsammans med B.B. hos brukaren. Brukaren låg på sidan i sängen när B.B. skulle utföra tvättningen. D.K. stod mittemot B.B., det vill säga på andra sidan brukaren. När B.B. inledde tvättningen såg D.K. att B.B. utförde en onormal rörelse av smekande natur mot brukarens underliv. Brukaren blev sexuellt upphetsad och började tala om sex. B.B. försökte då tysta ned brukaren. Brukarens son var inte heller vid detta tillfälle närvarande i rummet.

När D.K. fick höra H.A:s berättelse om händelsen i november 2010 insåg hon att det hon iakttagit inte var en engångsföreteelse. Hon bestämde sig då för att berätta för enhetschefen J.T. vad hon upplevt. Så skedde den 26 november 2010.

Möten den 1 december 2010

Den 1 december 2010 träffade J.T., tillsammans med två medarbetare från personalenheten, D.K. och H.A. var för sig. Personalchefen U.C. beslutade därefter att händelserna skulle fortsatt utredas.

Samma dag kallades B.B. till ett möte. På mötet var denne, personalchefen och enhetschefen närvarande. Av minnesanteckningarna från mötet framgår att kommunen redogjorde för de aktuella händelserna och att B.B. tog avstånd från anklagelserna. Den omständigheten att B.B. tillbakavisade anklagelserna måste rimligen innebära att han fick klart för sig vad anklagelserna innebar. Det framgår vidare av minnesanteckningarna att kommunen såg allvarligt på vad som framkommit, men att arbetsgivaren ännu inte tagit ställning i sak. Det framgår slutligen att B.B. ombads att närvara vid ett sedan tidigare inbokat möte den 9 december 2010.

Kommunens utredning

B.B. var avstängd från arbetet under perioden den 1 december–31 december 2010, med förlängning till den 3 januari 2011. Under avstängningen vidtog kommunen ytterligare utredningsarbete.

Två handläggare från kommunens personalavdelning träffade D.K. och H.A. De fick var för sig beskriva sina upplevelser och allt dokumenterades.

Kommunens avsikt var att även B.B. skulle få komma till tals och att så skulle ske vid ett möte den 9 december 2010. Mötet var ursprungligen bokad för att diskutera B.B:s korttidsfrånvaro. Eftersom mötet redan var inbokat talade man, redan den 1 december 2010, om för B.B. att mötet i stället skulle avhandla de

aktuella anklagelserna. Det e-postmeddelande som B.B. den 6 december 2010 skickade till J.T. angående mötet den 9 december 2010 visar att han var medveten om mötet, men inte hade för avsikt att inställa sig. U.C. kallade därefter B.B. per telefon till ett nytt möte den 16 december 2010. B.B. har alltså fått möjlighet att komma till tals, men valt att inte komma till de utsatta mötena.

Avskedandet m.m.

Strax före julhelgen 2010 bedömde kommunen att vad som framkommit genom utredningen var mycket allvarligt. Det framgick att brukaren hade utsatts för sexuella övergrepp och härigenom kränkts i en utsatt situation. Den 22 december 2010 beslutade kommunen att underrätta B.B. om avskedande och att varsla förbundet om detta. B.B. tog del av underrättelsen den 27 december 2010. Vid den tidpunkten hade B.B. gått med som medlem i förbundet. En överläggning hölls med förbundet den 3 januari 2011. B.B. och förbundet fick då del av utredningen som hade genomförts. Av redogörelsen framgår i detalj vad som lades B.B. till last. Förbundet och B.B. fick möjlighet att ställa frågor till kommunen. B.B. lämnade också sin syn på vad som kan ha hänt. Inte något av vad förbundet eller B.B. anförde vid överläggningen förändrade kommunens uppfattning om vad som hänt. Avskedandet verkställdes därför den dagen, direkt efter överläggningen. Dagen därpå, den 4 januari 2011, skickade B.B. ett e-postmeddelande till kommunen med vad han ansåg kunde vara en förklaring till den uppkomna situationen. Av det e-postmeddelandet framgår att B.B. menade att han plockat bort pappersludd som fastnat i brukarens pubeshår. De rörelser som D.K. och H.A. såg kan dock omöjligen ha haft till syfte att ta bort pappersludd. Den 13 januari 2011 skickade B.B. ytterligare ett e-postmeddelande med en förklaring. Förklaringen gick dock enbart ut på att svartmåla D.K. och H.A. B.B:s förklaringar är inte trovärdiga.

Det kommunen lägger B.B. till last utgör ett allvarligt missförhållande i socialtjänstlagens mening. Kommunen har en skyldighet att anmäla missförhållanden, vilket också skedde genom en Lex Sarah-anmälan. Kommunen har också polisanmält händelserna. Förundersökningen lades ned, dock utan att H.A. eller D.K. hördes. Det är i sig anmärkningsvärt, men för frågan om avskedande saknar det betydelse att förundersökningen lades ned.

Sammanfattning av grunderna för bestridandet

B.B. har grovt brutit mot sitt anställningsavtal genom att den 7 juni och den 2 november 2010 agera sexuellt mot en brukare. Det har därmed förelegat laga grund för avskedandet. För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det inte har förelegat laga grund för avskedande har det i vart fall funnits saklig grund för uppsägning.

Frågan om det föreligger grund för skiljande från anställningen är inte beroende av om B.B. hörts under utredningen. B.B. har fått möjlighet att komma till tals, men har valt att inte medverka.

Ett eventuellt allmänt skadestånd bör jämkas till noll eller det lägre belopp Arbetsdomstolen finner skäligt. B.B. har inte medverkat i utredningen. Han fick

den 1 december 2010 klart för sig vad anklagelserna handlade om och han gavs möjlighet att bemöta anklagelserna vid möten den 9 december och den 16 december 2010. B.B. borde under alla omständigheter ha insett att det krävdes en förklaring av vad som lagts honom till last, men någon sådan lämnades inte.

Domskäl

Twisten

B.B. har varit anställd som vårdbiträde hos kommunen sedan år 2004. Den 3 januari 2011 avskedades han från sin anställning. Twisten gäller om det har förelegat laga grund för avskedandet alternativt saklig grund för uppsägning.

Twisten rör i första hand om B.B. den 7 juni 2010 och den 2 november 2010 otillbörligt berört en brukare på ett sexuellt sätt. Kommunen har bevisbördan för att så har skett.

Utredningen i målet m.m.

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. Vid denna har på förbundets begäran hållits förhör under sanningsförsäkran med B.B. samt vittnesförhör med brukarens son K.N., vårdbiträdena S.K., E.B., C.F., N.M. och M.B. På kommunens begäran har vittnesförhör hållits med vårdbiträdena H.A., D.K. och A.W. samt med personalchefen U.C. och enhetschefen J.T.

Händelsen den 7 juni 2010

Kommunen har gjort gällande att B.B., när han inledde tvättningen av brukaren, utförde en onormal rörelse av smekande natur mot brukarens underliv. Brukaren har, enligt kommunen, då blivit sexuellt upphetsad och börjat tala om sex, varvid B.B. skulle ha försökt tysta ned brukaren.

Förbundet har förnekat att B.B. skulle ha agerat på det sätt som kommunen gjort gällande. Förbundet har anfört att det vårdbiträde som inte utförde tvättningen, utan står på brukarens framsida, inte närmare kan se vad den som tvättar gör och har därför ifrågasatt uppgiften att D.K. sett vad B.B. närmare gjort.

Följande har framkommit av förhören. B.B. och D.K. arbetade tillsammans hos brukaren. Brukaren skulle tvättas i underlivet och låg på sedvanligt sätt på sidan i sängen. B.B. var den som utförde tvättningen. Han hade under hela skedet en tvättilapp i handen. D.K. stod mittemot B.B. med brukarens framsida mot sig.

D.K. har berättat följande. B.B. tog en tvättilapp och började tvätta brukaren i underlivet. Han utförde långsamma små smekande cirkulerande rörelser. Hon reagerade på B.B:s rörelse med handen och kände att allt inte var i sin ordning. Han gjorde inte som man brukar göra. Hon kände sig generad och ställd och vände bort blicken. Hon tittade då på brukaren som log och var nöjd. Rörelsen pågick under fem till tio sekunder. Hon såg inte B.B:s fingrar. Efter tvättningen,

när brukaren låg på rygg, frågade brukaren B.B. om de skulle ha sex. B.B. försökte då att få henne tyst.

B.B. har förnekat vad som lagts honom till last och anfört att det måste röra sig om ett missförstånd. B.B. har, med hänvisning till att han inte känner igen händelsen, uppgett att han inte kunnat lämna några närmare uppgifter om densamma.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

Vid händelsen har, utöver brukaren, enbart B.B. och D.K. varit närvarande. D.K. har berättat att hon reagerade på B.B:s rörelse med handen och att hon övertygades om sin uppfattning att den var av sexuell natur när hon såg brukarens reaktion. Arbetsdomstolen finner inte anledning att ifrågasätta att D.K. upplevde situationen på det sätt hon redogjort för. Hon har emellertid också berättat att hon inte såg B.B:s fingrar och vad han gjorde med dem. Det är ostridigt att den person som utför tvättningen måste vidröra brukarens underliv. Det är också ostridigt att den aktuella brukaren inte sällan talade om sex med personalen. Enbart den omständigheten att brukaren såg nöjd ut och talade om sex kan således inte tas till intäkt för att det förekommit något otillbörligt.

Arbetsdomstolen finner vid en samlad bedömning att det har funnits ett inte obetydligt utrymme för missförstånd, särskilt med beaktande av att D.K. faktiskt inte har sett vad B.B. gjorde med sina fingrar. Under sådana förhållanden kan det inte anses visat att B.B. har berört brukaren på ett sexuellt sätt.

Händelsen den 2 november 2010

Kommunen har gjort gällande följande. B.B. berörde brukarens underliv på ett otillbörligt sätt. Det var en upprepad och i sammanhanget onormal rörelse mot brukarens underliv. Rörelsen var sexuellt betingad och brukaren blev glad och upphetsad. H.A. ifrågasatte B.B., som då upphörde med rörelsen.

Förbundet har förnekat att B.B. skulle ha agerat på det sätt som kommunen gör gällande. Förbundet har även här invänt att det vårdbiträde som inte utförde tvättningen, utan står på brukarens framsida, inte närmare kan se vad den som tvättar gör.

Följande har framkommit av förhören. Vid det aktuella tillfället arbetade H.A. och B.B. med omvårdnaden av brukaren. Brukaren låg på sidan och B.B. utförde tvättningen. H.A. stod mitt emot B.B., med brukarens framsida mot sig.

H.A. har berättat följande. När B.B. hade tvättat klart såg hon att han rörde brukaren på ett sätt som inte var normalt. Rörelsen pågick under några sekunder. Hon såg B.B:s arm, men inte handen eller fingrarna. Hon vet inte om B.B. vidrörde brukaren ”där bak eller där fram”. Hon frågade vad B.B. gjorde, varvid han svarade ”hon gillar det här”. Brukaren var glad och skrattade samt sade ”vad trevligt”. B.B. slutade direkt när hon frågade vad han gjorde. Hon var tagen av händelsen och trodde inte att B.B. kunde göra något sådant. Hon blev övertygad

om att rörelsen var av sexuell natur eftersom B.B. svarade henne som han gjorde.

B.B. har, enligt vad som ovan angetts, förnekat vad som lagts honom till last och har anfört att det måste röra sig om ett missförstånd. B.B. har, med hänvisning till att han inte känner igen händelsen, uppgett att han inte kunnat lämna några närmare uppgifter om densamma.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

I likhet med den påstådda händelsen i juni 2010 har utöver brukaren enbart B.B. och hans kollega varit närvarande. B.B. har inte lämnat några närmare uppgifter om händelsen. Vid bedömningen är därför H.A:s uppgifter av avgörande betydelse. H.A. har på ett trovärdigt sätt berättat om sin upplevelse av händelsen. Det har inte framkommit någon omständighet som i och för sig ger anledning att ifrågasätta hennes uppgift om att hon av någon anledning reagerade på B.B:s rörelse med armen. I likhet med händelsen i juni 2010 finns det dock inte några iakttagelser av vad B.B. har gjort med sina fingrar. H.A:s uppfattning om att det var fråga om en sexuellt präglad beröring grundar sig alltså på slutsatser av hennes övriga iakttagelser. Det måste av den anledningen anses råda en inte obetydlig osäkerhet om vad som faktiskt har skett.

B.B. har inte känts vid att han fällt det uttalande som H.A. påstått att han fällt om att brukaren gillade vad han gjorde. Det har inte framkommit något som ger anledning att ifrågasätta H.A:s berättelse heller i denna del. H.A:s uppgift om uttalandet får därför tas för god. B.B:s uttalande kan å ena sidan anses ge visst stöd åt kommunens påstående att det var fråga om en beröring av sexuell natur. Det kan å andra sidan inte uteslutas att uttalandet syftade på något annat, till exempel tvättningen i sig. Som redan konstaterats innebär tvättningen med nödvändighet att personalen vidrör brukarens underliv. Under sådana förhållanden måste försiktighet iakttas vid bedömningen.

Vid en samlad bedömning finner Arbetsdomstolen att kommunen inte heller i detta fall har visat att B.B. har berört brukaren på ett sexuellt sätt.

Sammanfattande bedömning

Arbetsdomstolens ställningstaganden innebär att kommunen inte lyckats visa att B.B. berört brukaren otillbörligt på ett sexuellt sätt. Det har därmed inte förelegat ens saklig grund för uppsägning av B.B. Avskedandet ska därför ogiltigförklaras. Kommunen har också ådragit sig skadeståndsskyldighet.

Allmänt skadestånd och rättegångskostnader

Kommunen har yrkat att det allmänna skadeståndet ska jämkas till i första hand noll. Kommunen har gjort gällande att B.B. varit medvållande till avskedandet under påstående att han inte har medverkat i kommunens utredning. Förbundet har bestritt att B.B. skulle ha varit medvållande och att det skulle föreligga skäl för jämkning.

Det är ostridigt att B.B. inför mötet den 9 december 2010 meddelade att han, i enlighet med instruktioner från sitt dåvarande ombud, inte avsåg att närvara vid det mötet. Det är vidare utrett att kommunen åtagit sig att återkomma med förslag till ombudet på tider för ett nytt möte. Att så inte blev fallet är ostridigt. I målet finner domstolen inte utrett att B.B. blivit ombedd att komma till något möte den 16 december 2010.

Enligt Arbetsdomstolens mening borde B.B. ha hörts innan kommunen fattade beslut i avskedandefrågan. Arbetsdomstolen finner inte att utredningen ger stöd för att B.B. ensidigt kan lastas för att så inte blev fallet. Arbetsdomstolen gör bedömningen att det inte finns skäl att jämka det allmänna skadestånd som B.B. är berättigad till med anledning av det felaktiga avskedandet. Arbetsdomstolen finner att det allmänna skadeståndet bör bestämmas till 125 000 kr.

Kommunen ska som tappande part förpliktas att ersätta förbundet för dess rättegångskostnader. Om beloppet råder inte tvist.

Domslut

1. Arbetsdomstolen ogiltigförklarar avskedandet av B.B.
2. Arbetsdomstolen förpliktar Stockholms kommun att till B.B. betala 125 000 kr i allmänt skadestånd, med ränta enligt 6 § räntelagen från den 14 juli 2011 till dess betalning sker.
3. Arbetsdomstolen förpliktar Stockholms kommun att ersätta Svenska Kommunalarbetareförbundet för dess rättegångskostnader med 229 746 kr, varav 214 612 kr avser ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Cathrine Lilja Hansson, Hans Blyme, Berndt Molin, Karl Olof Stenqvist, Gösta Rehnstam, Eva-Lena Danielsson och Margareta Öhberg.
Enhälligt.

Sekreterare: Martin Ulfving